

Informasjon

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr 3 - september 2021- 62. årgang

Alt klart til Sauesjø i Kvinesdal

Foto: Ivar Egenes

Ny høst, nye muligheter?

fra prestens penn

«Se, jeg gjør alle ting nye», står det i Johannes åpenbaring. (Åp 21,5) Et lite vers hentet fra en himmel- eller fremtidsdrøm, som vi bl.a. leser en del i begravelser. En tekst der det fortelles om alt det gode som en gang skal komme. Når verken død, sorg, skrik eller smerte er mere, fordi det som en gang var, er borte, og Gud er synlig til stede iblant oss. «Se, jeg gjør alle ting nye».

Nå er vi på ingen måte kommet riktig dit ennå, men de oppmuntrende ordene kan vi gjerne ta med oss også inn i høsten som ligger foran oss. For om himmelen ennå ikke er her, er det å være del av Guds kirke på jorden slett ikke et dårlig alternativ for oss her og nå.

«Se, jeg gjør alle ting nye».

Det ser ut som om samfunnet er i ferd med å bli litt mere sånn som det en gang var. Flere og flere aktiviteter er i gang igjen. Og om vi kanskje bør vente litt med alt for mye klemming, er meteren imellom oss på vei ut, og vi kan igjen samles til tettere sosiale fellesskap. Etter en helt nedstengt kirke i påsken, dog med streama gudstjenester, er vi nå etter en gradvis gjenåpning klare til å gå i gang igjen for fullt med alt det vi en gang drev på med.

Er vi det? Skal vi det? Johannes tenker fremover når han skriver «Se, jeg gjør alle ting nye». Kanskje skal vi også tenke fremover, før vi går i gang med alt det vi gjorde før. Kanskje er det verdt å

stille spørsmålet: Skal vi gå i gang igjen – eller skal vi starte på nytt?

Hvor mye bør fortsette slik som det en gang var – og hvor mye har endret seg i løpet av det siste året slik at en ny gjennomtenkning og oppstart er nødvendig?

Vi har gjennom det siste året bl.a. hatt utallige dåpsgudstjenester, som pga antallsbegrensinger og behov for større avstand har vært lagt utenom den «vanlige» gudstjenesten. Gudstjenestemenigheten har gjennom dette «mistet» dåpen, og det er for mange et savn. Samtidig har mange av dåpsfamiliene

uttrykt at en egen dåpsgudstjeneste for dem har fungert svært bra. Den er enklere, bedre tilpasset og kortere.

Hva betyr dette når vi nå etter hvert kan planlegge gudstjenester uten å måtte ta plasshensyn og tenke avstand?

I løpet av våren ble flere av gudstje-

Hva har vi lært?

Hva kan vi ta med oss inn i tiden som ligger foran oss?

nestene våre flyttet ut. Det medførte i Kvinesdal sokn bl.a. to korte og enkle familie gudstjenester med drama og bevegelser, i samarbeid med friluftssøndagsskolen (FLUSS). Er dette en gudstjenestemal som også kan flyttes inn?

Disse og mange andre spørsmål knyttet til erfaringer gjort i løpet av det siste året, vil bli drøftet bl.a. av gudstjenesteutvalgene fremover. Hva har vi lært? Hva kan vi ta med oss inn i tiden som ligger foran oss? Vi som, mens vi venter på at alt en gang skal skapes helt nytt, får lov å være en del av Guds rike og aktive fellesskap her og nå.

Har du innspill og tanker, ta gjerne kontakt!

Gunn Elvebakk

Min tro

Denne gang ved Erling Dugan

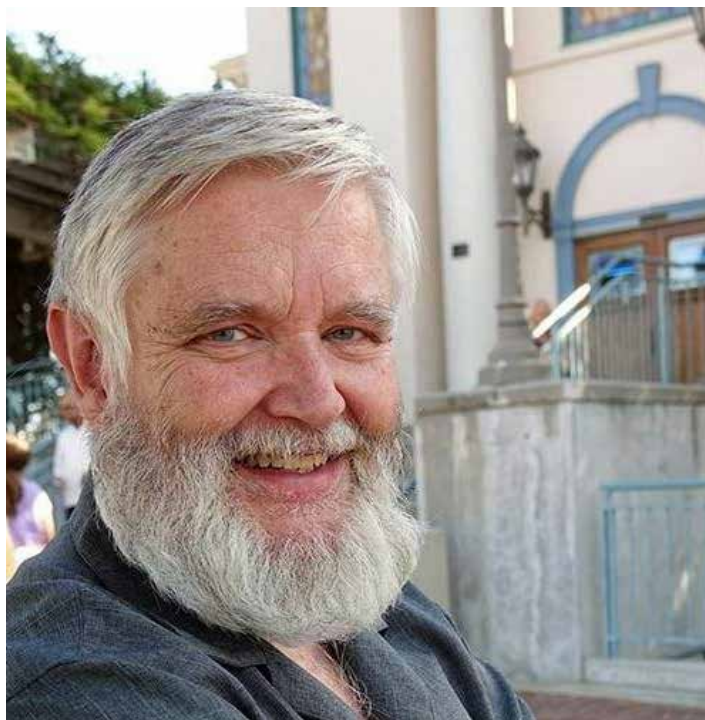
Jeg satt for å ikke lenge siden og leste om «Women of Faith». Hvordan skal jeg oversette dette til norsk? Det blir kanskje noe som «Kvinner med tru». Men her har jeg et problem. Definisjonen av «tro» ifølge Store norske leksikon: «En oppfatning, formodning, antagelse eller tanke.» Hva er definisjonen av «faith»? «Complete trust or confidence in something or someone.» «Faith» handler om full tillit og at en stoler på noe eller noen. Jeg kan tro at det at det blir fint vær i morgen. Det krever ikke ingenting av meg. Det er bare et synspunkt. «Faith» derimot krever handling. Hvis jeg stoler på noen må jeg la vedkommende ha kontroll.

Da jeg var barn hadde jeg barnetrua mi. Jeg lærte om Jesus og fikk vite at han ville ta seg av meg. Som barn var dette svært enkelt. I voksen alder har jeg fått sett at trua har konsekvenser.

På en tur til Kina fikk jeg æra av å besøke en av de store lederne innen undergrunnskirka. Han hadde sittet i fengsel i 25 år. Hvorfor? Da kommunistene overtok, ville de at han skulle fornekte trua på Jesus. Hadde han gjort det, hadde han sluppet fri. I stedet ble det fengsel. Det var prisen han betalte for trua.

Jeg fikk møte en mann som var nesten blind, men der øynene strålte av glede. Hvordan var det mulig? Han kjente at Gud hadde vært med han hele tida. Trua var viktigere enn frihet.

Han fortalte hva som bekymret han mest i dagens Kina. Svaret var ikke poli-

tisk. Svaret var helt enkelt, materialisme. Dagens ungdom blir frista med materielle goder rundt seg. Resultatet blir at i stedet for å ha blikket festet på Jesus og stole på han, blir øynene vent mot alle «tingene» rundt dem. De stoler ikke lenger på Gud.

Mannen snakka engelsk. Det hadde han lært som gutt på skolen til misjonærene, og han spurte om lov å synge en sang han hadde lært der.

The King of Love my Shepherd is

Denne hymnen er henta fra Salme 23. Hyrden som leder og jeg som etterfølger. Trua på at Gud er trofast.

Plutselig fikk denne salmen en mye dypere mening. Her satt en mann og sang denne sangen etter 25 år i fengsel og som hadde vært i dødsskyggens dal, men som strålte av Guds kjærlighet. Og tårene begynte å renne hos meg.

*In death's dark
vale I fear no ill,
with thee, dear
Lord, beside me;
thy rod and staff
my comfort still,
thy cross before to
guide me.*

«Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal,

frykter jeg ikke noe ondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.»

Ei slik tru er det jeg vil ha, der jeg stoler på Gud og mitt ønske er det som står i Matteus 5:16:

«Slik skal dere la lyset deres skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen.»

Da skal trua mi og gjerningene som er et resultat av den trua, være til ære for Gud og Han skal lovprises.

Erling Dugan

Høstens tematorsdager på Feda

Kai Eide kommer til høstens første TEMATORS DAG på Huset på Feda.

Kai Eide er kjent som en aktiv diplomat. Han har vært FNs spesialutsending til Kosovo, men ikke minst til Afghanistan som nå er øverst i nyhetsbilde. Han har tidligere jobbet i Utenriksdepartementet og i Nato. Hans tema er: «Med Turbulens på alle kanter. Hvor går Norge?» Da kommer også Flekkefjord sangforening og Gunn Elvebakk, vår nye sokneprest, vil dele kveldstanker med oss.

28. oktober får vi besøk av Teddy Broadhurst. Han har virkelig engasjert seg i HMS arbeid verden over. Hans tema er: «Håndtere risiko, i og utenfor arbeid, en personlig reise.» Scola Vocalis synger, og prost Geirulf Grødem holder kveldstankene.

Den 25. november kommer musiker og MF lærer Carl Petter Opsahl og skal foredra om en av vår tids største salmediktere, Svein Ellingsen. Da synger Flekkefjord menighetskor. Sett av disse siste torsdagene i hver måned.

Menighetssenterbasaren

Menighetssenterbasaren er 14. oktober kl. 17.30 – tradisjonelt loddsalg på Sauesjø ved den lokale «gammelhyrden». På basaren deltar som vanlig Liknes barnekor og presten vår, Gunn Elvebakk har en kort andakt.

For de som ikke rekker å lage middag før dette, så er det Familiemiddag på Menighetssenteret kl. 16. Her serveres det en rimelig middag med familierabatt- og medlemmene i barnekolet får dessuten én gratis åre for hver runde på basaren. Leiv Gunnar Skiftun, styreleder i Menighetssenteret, sier at han også dette året vil rusle rundt på Neset under Sauesjø og selge lodd. Han vifter allerede med loddboka og lover at om folk ikke har kontanter, så kan de vippse #.107009. Da sier vi bare: Vipps – så har du kanskje en gevinst på basar! Lykke til, Leiv Gunnar!

Sang- og musikk møte

Torsdag 11. november er det sang- og musikk møte på Kulturhuset. Denne kvelden kommer Rune Drivdal og Ove Frøytlog. Det faste husorkester med Alf Kalleberg og Olaf Thormodsæter er på plass. Dette er høstens andre sang- og musikk møte.

Ledige hybler

I sokkeletasjen på Menighetssenteret blir det et par ledige hybler i høst. Interesserte kan ta kontakt til daglig leder, Torhild Meland, for å sjekke muligheter til leie.

Ny gravplassarbeider

Med søknadsfrist 31. august har vi lyst ut en ledig stilling som 60 % gravplassarbeider som skal erstatte Terje Vatland. Terje har sagt opp sin stilling ved gravplassene. Vi takker ham for hans gode tjeneste. Ved fristens utløp 31.8 var det 11 søkere. Planen er at tilsetting skal skje i kirkeleg administrasjonstuvalg 9. september. Djoerd van Kammen fortsetter som gravplassleder.

Bjerkheim-kveld på Kvinlog

Lørdag 25. september kl 18:00 er det sangmøte på Kvinlog bedehus med sanger av Trygve Bjerkheim. Marianne Juvik Sæbø blir med som solist sammen med flere musikere. Kåre Ekroll fra foreningen Bjerkheims venner, vil kåsere over Trygve Bjerkheims liv og diktning.

Bli fast giver

Arbeidet i menighetene i Kvinesdal drives i hovedsak ved frivillige gaver. Både Menighetssenteret i Kvinesdal og «Huset» på Feda er avhengige av gaver til renter, avdrag og drift. Menighetene har også påtatt seg et økonomisk ansvar på kr. 186.000 til diakoniarbeidet.

Kan du tenke deg å bli fast giver med månedlige trekk? Send SMS til 41457584 eller e-post til post@kvinesdal.kirken.no eller sende inn slippen nedenfor. Da tar vi kontakt.

Årlige gaver over kr. 500 gir skattefradrag.

Jeg vil bli kontaktet for faste gaver til:

Menighetssenteret i Kvinesdal
«HUSET» på Feda
Diakoniarbeidet

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes Kvinesdal kirkekontor, Nesgt. 12, 4480 Kvinesdal

En sang jeg er glad i

Denne gang ved Sevda Mammadov

Jeg har valgt sangen «Eg såg ein Kristi pilgrim», sier Sevda Mammadov til Treklang. «Grunnen er enkel: Da jeg første gang besøkte Norge i år 2000, fikk jeg gleden av å besøke **Lillian Gulowna Taubo (bildet under)**, som jeg senere fikk vite at hadde skrevet melodien til denne sangen. Fru Taubo var en anerkjent pianist og komponist som opp gjennom livet hadde hatt mange ærefulle oppdrag. Nå var hun gammel og bodde på et sykehjem i Asker.» Sevda forteller at grunnen til at hun og Galib besøkte den aldrende pianisten var at de gjennom Normisjon sitt arbeid i Aserbadsjan var blitt kjent med familien hennes. Nå ønsket de å få til et møte mellom aserbadsjansk og norsk kultur.

Sevda blir både engasjert og rørt når hun snakker om dette møtet: «Fru Taubo var sterkt preget av alderen og kunne ikke traktere et piano lenger. Men fingrene hennes «spilte» på teppet hele tiden. Jeg kan aldri glemme disse fingrene. Det var en sterk opplevelse å møte den gamle pianisten!»

I hjemmet sitt hadde Lillian Gulowna og Alf Taubo laget til et hus med instrumenter og mange interessante ting. «Huset vitnet om et sterkt liv i musikkens tjeneste, og der hennes kristne tro hadde satt sitt preg på alt hun gjorde.»

«Første gang jeg hørte sangen «Eg såg ein Kristi pilgrim» var på en CD. Sangen er skrevet av John B. Matthias, og oversatt til norsk av Nils Lavik, men på coveret stod det at komponisten var ukjent. Samme opplysning finnes i noteboka til Sangboken. Men jeg fant senere ut at det var Lillian Gulowna Taubo som hadde skrevet musikken, og den er utgitt

Indremisjonsforlaget A.S.» Så legger Sevda til: «I likhet med mange kvinnelige komponister fikk hun lite ære for den musikken hun skrev; der var det mer mannfolka som ble løftet fram. Men som utøvende pianist vant hun seg et navn!»

Sevda var kommet som enslags «pilgrim» til Norge, og da hun hørte denne pilegrimssangen berørte den henne. Først senere ble hun kjent med at det var Lillian Gulowna Taubo som hadde komponert den. Hun døde i 2002. Sangen er sunget inn på CD, og du kan også høre den på Youtube, bl.a. sunget og spilt av forkynner, sanger og pianist Ole Abel Sveen.

*Eg såg ein Kristi pilgrim på veg til Sions stad,
Han hadde ferdabunad og var så hjarteglad,
Og alle sine synder han la ved korsets fot,
Og Kristi blod, det dyre, gav honom kraft og mot.*

*Eg så ved middagsstunda han skunda på si ferd
Til fagre himmellandet, der jubelsongen er.
I "berget" fann han honning, av "livsens elv" han drakk,
Han var så sæl av lukke, hans hjarta full av takk.*

*Eg såg då dagen halla, han skunda meire fram,
Oppetter bratte fjella mot siste nut og kam.*

*Ja, alltid fram han skunda, for heimatt bar hans veg,
Og under ferda song han: Snart skal eg kvila meg.*

*Eg honom såg om kvelden då sola seig i hav,
Han hadde vunne over og peika med sin stav.
No såg han gylne byen, sin heimstad æveleg,
Med himmelherlegdomen der ventande på meg.*

*Han hørde jubelsongen til heilag harpeljod:
Høglova vere Jesus, som vann meg med sitt blod!
Då såg han seg attende og helsa sitt farvel:
No har eg striden vunne, no er eg evig sæl*

Når livet leves MOT ALLE ODDS

Tekst og foto: Merete Breimoen

Et møte over en kopp kaffe hjemme hos Marit Rasmussen gjør sterkt inntrykk. Jeg er på besøk i anledning av at Marit nå i sommer har utgitt boken MOT ALLE ODDS – en fortelling om livet, slik det ble – mot alle odds!

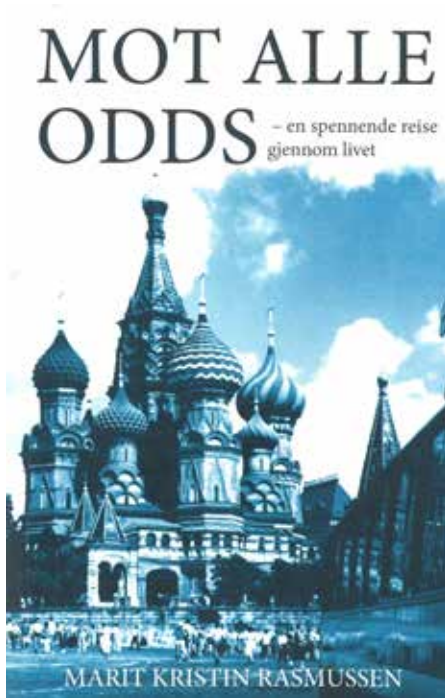
Det er ingen tvil om at jeg sitter og prater med en Fighter av hel ved! Snakk om å ha vært ute en vinternatt før! Denne damen har måtte kjempe for sitt eget liv - og har ved Guds hjelp formidlet både undervisning, kristen litteratur, nødhjelp, bibler, medisiner og gode løsninger på svært vanskelige problemer blant fattige og lidende mennesker i mange land. Og hun har inspirert nordmenn til å reise ut på misjonsmarken med Evangeliet.

Det har krevd sin kvinne å reise inn bak «Jernteppet», insistere på sine rettigheter og forlange både adgang og tilgang! Intet embede i kirke eller regjering og myndigheter har vært så høyt og så viktig, at det skulle avholde Marit fra å banke på døren.

Livet startet MOT ALLE ODDS

Men vi begynner med et sitat fra boken, der Marit forteller om den tiden, da moren var gravid med Marit – om et liv som allerede i mors mage var mot alle odds:

Min reise gjennom livet begynte før jeg ble født. Mor var 45 år gammel, og nyrene hennes var veldig dårlige. I denne tilstanden ble hun gravid med meg.

En dag kom en misjonærkvinne på besøk. Før hun kom visste hun ikke at mor var syk og slett ikke at hun ventet barn. Mor lå syk i senga, og misjonærkvinnen spurte ganske enkelt om hun kunne få be for henne. Selvfølgelig ville mor det. Mor fortalte ikke til far at hun var blitt bedt for.

Smertene ble så voldsomme de neste tre dagene at far sendte bud på jordmoren. De snakket lavt sammen i stuen som lå rett ved siden av soverommet. Døren sto litt på gløtt så mor hørte hva jordmoren sa til far: «Hvis ikke dette gir seg, må fosteret fjernes for å redde din kone». Dette var jordmorens alvorlige beskjed.

Da far kom inn på soverommet etter samtalen med jordmoren, sa mor med en gang: «uansett hva som skjer så skal ikke fosteret fjernes, for jeg har blitt bedt for.» Fra den dagen forsvant smertene hennes, og jeg ble født på vanlig måte noen måneder senere. Både min mor og far levde i mange år etter dette.

Avbrøt medisinstudier i Tyskland

Marit kom etter hvert godt i gang med medisinstudiet i Tyskland. Planen var å reise til Kongo som legemisjonær, men moren hjemme i Bergen ble alvorlig syk og hadde behov for hjelp. Derfor avbrøt Marit studiene og flyttet hjem for å ta seg av foreldrene.

Da moren døde noen år senere, ba faren Marit om å finne ut av hva hun skulle med livet. Det var aldri aktuelt for Marit å gjenoppta studiene. I stedet ble det et bibelskoleopphold i Sarons Dal.

Tjeneste i Troens Bevis

Jeg vil anbefale på det varmeste å lese videre i denne boken, for Marit

Takk
Først og fremst takker jeg Gud som har gitt meg et så innholdsrikt og spennende liv. Takk til alle rundt om i landet som har støttet arbeidet gjennom pengegaver til Europe Aid og Nordisk Humanitærhjelp. EN helt spesiell takk til alle sambygdningene i Kvinesdal som har stilt opp i store innsamlinger til transporter og medisinsk hjelp til Polen, Romania, Russland, Bulgaria og Latvia.
Fra boken: Mot alle odds

blir etter hvert ansatt i Troens Bevis og sammen med Aril Edvardsen sto hun i spissen for et stort arbeid i Vest-Europa og etter hvert også i Øst-Europa. Sammen med Gud gjorde Marit det umulige mulig, og Marits fortelling vitner om dristighet, hardt arbeid, målretthet og den type fryktløshet som fikk Marit til å banke på døren til både ministerier og erkebiskopper for å oppnå det hun hadde på hjertet. Boken gir sterke

inntrykk av hva det under totalitære forhold kan koste å være en kristen, og hvordan kristne lever i skjul og hjelper sine medmennesker. Else Reppen var en viktig del av arbeidet med å organisere turer til Polen og DDR og holde kontakten med hjelpeorganisasjonene der.

Krevende kollisjon

16. april 1988 kolliderer Marit med en trailer på Imesletta ved Mandal og

hun blir innlagt med 13 brudd. Ingen kunne garantere at hun ville overleve dette. Selv fikk hun etter få dager en visshet om at dette skulle gå bra, men det lå en lang periode med operasjoner og gjenopptrening.

Marit sluttet i 1994 etter 24 års ansettelse i Troens Bevis og startet i stedet sin egen hjelpeorganisasjon: Nordisk Humanitærhjelp med en avdeling både i Danmark og i Norge.

Til kamp for "kloakkbarna"

I 1997 ble Terje Sindland involvert i arbeidet, og sammen gikk Marit og Terje ut i avisen Agder, og ba om økonomisk hjelp til «kloakkbarna» i Romania.

Og kvindølene stilte opp! Banken hadde aldri sett noe lignende. Folk sto i kø for å gi penger til dette! Terje og Marit reiste av sted, for å formidle hjelp, både kortsiktig med mat og utstyr, men også langsiktig med å bygges en yrkes-skole for gatebarna!

Det ble også gravd brønner og bygget vaskeri og arbeidet strakte seg inn i Hviterussland.

Kan se tilbake på et rikt liv

Tilbake til Marits hyggelige relativt nye leilighet i Liknes med den skjønneste utsikt over elven og Sentrum. Selv om Marit nå har rundet de 80 år og vel så det, skal man ikke ta feil. Det bor fremdeles en Fighter i Marit og hun kan se tilbake på et rikt liv, hvor hun fikk stor betydning for en masse mennesker. Både direkte med nødhjelp og penger til diverse prosjekter, men også med tanke på alle de, som fikk en Bibel i det skjulte, som fikk høre Evangeliet om Jesus og kom til tro og fikk mot til å holde ut under svært vanskelige forhold.

Misjonsprosjektet i Fjotland menighet: Organisasjonen Star of Hope

Av Birgitte Kvinlaug

Fjotland menighe støtter organisasjonen STAR OF HOPE. Motto: "Gi utsatte barn en god start i livet".

Star of Hope er en svenskeid bistand- og utviklingsorganisasjon som driver 90 prosjekter for 30 000 barn i 11 land. Mottoet er å "gi utsatte barn en god start i livet".

Det er ganske naturlig at Fjotland menighet har valgt dette prosjektet som menighetens misjonsprosjekt, siden Lena Gallatin fra Fjotland er gift med Ragnar Lønsesløyken, norsk leder av prosjektet. Lena er datter til Tom og Mailis Gallatin.

Star of Hope sine fokusområder og kjerneoppgaver

Utdanning for fattige barn i land som **Haiti (bildet over til høyre)**, Trinidad,

Brasil, Argentina, Ghana, Kenya og **Filipinene (bildet på neste side)** og opptrening, terapi og utdanning til barn med ulike nedsatte funksjonsevner i land som Romania, Moldova, Hviterussland og Latvia.

- Utdanning gir mennesker muligheten til selv å ta steget ut av den situasjonen de er i.

- Utdanning er verktøyet som utvikler mennesker, lokalsamfunn og nasjoner.

- Star of Hope jobber langsiktig gjennom nasjonale medarbeidere som med lokalkunnskap driver bærekraftige prosjekter. Vår felles erfaring og kunnskap om språk, kultur og behov sørger for kvalitet på skolene.

- Tidlig hjelp til utsatte barn hindrer kriminalitet, reduserer tenåringsgraviditeter og løfter menneskets sosiale og økonomiske status.

- Star of Hope sin metodikk inkluderer: mat, vann, helsetjenester, utdanning, kjærlighet og omsorg, lidenskapelig utdannet personale og landsbyutvikling.

- Skolene blir ressursentre for de lokalsamfunnene de er en del av og utvikler både barna og resten av samfunnet.

Hele familien er engasjert i arbeidet

Star of Hope fylte 50 år i 2020. Det betyr at de har lang erfaring innen bistand- og utviklingsarbeid. Star of Hope har en liten og effektiv administrasjon som jobber hardt for at mest mulig av innsam-

lede midler går til prosjekt/fadderbarn og minst mulig til administrasjon.

Hovedkontoret for Star of Hope innsamlingsorganisasjon i Norge ligger i Fåvang i Gudbrandsdal. Det er Ragnar Løsnesløkken, gift med Lena Gallatin Løsnesløkken, som er daglig leder.

Ragnar og Lena sammen med barna sine reiser rundt og holder konserter der de forteller om arbeidet til Star of Hope og synger egne evangeliske sanger for hele familien.

Har gitt ut CD.

I 2020 gav de ut sin første CD med Thomas Gallatin som produsent. Med på plata spiller også Tom Gallatin på trombone og andre dyktige musikere. Familien Løsnesløkken har komponert og arrangert alle låtene selv. Plata heter "Håpets stjerne" og kan bestilles gjennom post@starofhope.org

Star of Hope er godkjent av Innsamlingskontrollen. Nylig pekte Verdensbanken ut mange av Star of Hope sine prosjekter, blant annet i Romania, som

særdeles bra prosjekter. Dette er en stor anerkjennelse å få.

Historien bak Star of Hope

Eies av den svenske teltmisjonen.

Star of Hope startet sitt arbeid i 1970 og ble formelt stiftet i 1979 gjennom den svenske teltmisjonen. Det er den svenske teltmisjonen som eier stiftelsen også i dag, og Star of Hope kan sees på som den diakonale delen av misjonsarbeidet.

Teltemisjonen ble stiftet av svenske Erik Gunnar Eriksson

Han dro på misjonreise til Brasil på 60-tallet for å forkynne evangeliet blant fattige gruvarbeidere. Her ble han og de andre medarbeiderne møtt av enorm sosial nød. En mor kom bort til Erik Gunnar Eriksson og tryglet ham om å be for barnet og gjøre det friskt. Barnet var svært sykt, og Erik Gunnar

gjorde som moren ønsket selv om han tvilte i sitt hjerte på at livet stod til å redde. Der og da fødtes det som ble et livslangt kall for Erik Gunnar om at vi ikke bare kan forkynne om Guds kjærlighet, men vi må også vise det gjennom å lindre sosial nød.

Barnehjemmet "Håpets stjerne" i Brasil ble starten.

Det første barnehjemmet ble startet i Brasil på en nedlagt misjonsstasjon ved navn "Estrela de Esperansa" (Håpets stjerne). Slik fikk organisasjonen sitt navn. Den første nødstilte som kom med sitt barn, var nettopp denne moren som hadde fått oppleve mirakelet at barnet hennes gjennom Erik Gunnars bønn og ved Guds nåde hadde overlevd.

Dagens drift

I dag er "Estrela de Esperansa" en av sju førskoler for utsatte barn som er foregangsmodeller for andre førskoler i Brasil. Star of Hope har hatt mange prosjekter gjennom over 50 år, og driver i dag arbeid i 11 land i verden. Det er lokale, kristne mennesker som er ledere for arbeidet i de ulike landene. De ansatte er engasjerte mennesker som brenner for å hjelpe utsatte mennesker, vise omsorg og dele evangeliet om Jesus Kristus videre. I alle prosjektlandene har Star of Hope samarbeid med lokale kirker og menigheter, og skolene og sentrene som Star of Hope drives har kristen profil med opplæring i kristen tro og verdier.

Les mer på www.starofhope.no

Ein stillfaren kunstnar frå Knibestøl

Tekst og foto: Åse Paulsen Skiftun

Eg bankar på døra i Steinan på Knibestøl og ein eldre, stillferdig mann kjem ut. Leiv Knibestøl (84) veit ærendet mitt og bed meg inn i stova.

«Eg sit elles mykje i kunstnarhytta og arbeider», seier han. Det blir som å «gå på arbeid».

Hus, arbeidsstad og uthus der Leivs Galleri er, ligg som ei trygg ramme rundt utsikta – både over Galdal og vidare ut. Slik er Leiv sitt liv; godt ankra i lokalmiljøet og det nære. Så dreg han inn erfaringar og opplevingar frå andre stadar og samanhengar.

Psykiske utfordringer

Leiv er godt kjend for mange av lesarane av Treklang, han har og vorte intervjuet fleire gonger tidlegare. Han er opptatt av kaste ljøs over eit liv med psykiske utfordringer – og slik kunne vere med å gjere forståinga større og kvardagen enklare for andre. Han understreker

Leiv Knibestøl i stua på Knibestøl.

Leiv Knibestøl har god utsikt frå garden sin på Knibestøl.

undervegs at det er vorte endringar til det betre frå studietida hans i Oslo og til i dag. «Men likevel står det att mykje arbeid med å kunne samtale ope om dette temaet», seier han stille.

Bilete med utspring i lokalmiljøet

«Dei langt fleste av bileta mine har utspring i lokalmiljøet her i Fjotland, Feda og Kvinesdal», fortel han. «Eg får ikkje køyre bil lenger, likevel er eg så heldig at eg har slekt og venner som tek meg med på tur. Då tek eg masse foto av både landskap og detaljer. Fotoa blir så utgangspunkt for maleria mine. Det kan vere alt frå ei lita grein i eit tre, til utsikt frå ein fjelltopp- eller utover eit vatn. Eg ynskjer å vise fram det positive i lokalmiljøet.

Ros til kommunen

Han gjev Kvinesdal kommune stor ros for arbeidet dei gjorde i 2016 med å lage

ei temautstilling om han og arbeidet hans. Mange menneske fekk nok eit nytt og større syn på Leiv sitt livsverk då.

Leiv er ofte å sjå i kyrkja – både i Fjotland og nede i Kvinesdal. Nå når sertifikatet er borte, er det gjerne naboar som hentar han. Vi finn bilete av både kyrkjene og andre religiøse motiv i utstillinga hans.

Trua har vore med

Vi spør forsiktig om kva rolle tru og religion har spelt for han i tunge tider. Har religionen gjort ting vanskelegare, eller har trua bore gjennom når livet rasa? Vi ser i bøkene hans at gudstrua ligg der – ofte berre som ei aning. Slik som denne strofa: «uendelighetens bro – alltid open» (Diktet: «I synsranden» s.19 i Jord og Himmel. 2004).

Leiv fortel at trua og det religiøse har vore med og halde han oppe – óg på dei tunge dagene.

Han snakkar med «innestemme» om desse tinga, men vi kjenner at det ber!

Galleriet på Knibestøl

Så får vi vere med ut i galleriet. Uthuset er prega av alder og bruk, ingen kan frå utsida ane kva det gøymer av farger som gjev ljøs og energi. Leiv fortel at det heng rundt 200 bilete her, samt permer med teikningar osv.

Dei fleste maleria heng montert ned i sjølve låa. Når ein går ned trappa der, er det så vi går inn i Leivs univers. Her heng bilete av naturlandsskap saman med bilete med «religiøse motiv». Utrykket er Leiv sitt, men vi kunne like godt sagt «kristne motiv».

Innimellom finn vi og dyr og reiskaper avbilda. For meg opplevst det som han skildrar heile livet slik det står frammed ånd, sjel og lekam.

Heile livet - gøymt i ein låve

Heile livet – gøymt i ein låve på Knibestøl! Låven opnar seg og bileta blir delt med andre; sendt på utstillingar rundt i vår landsdel og vidare ut heilt

til blant anna Frankrike, Sveits og andre land.

Vi kan vere stolte av at Leiv er kvindø! Stolte av hans bidrag innan kunst og kultur, stolte av hans bidrag til «samta- len» om psykiske lidingar som ein del av livet.

Som spor etter den store utstillinga av Leiv Knibestøl på Utsikten i 2016, kan ein framleis sjå dette flotte diktet hans på vindauge i restauranten.

Fakta: Leiv Knibestøl, 1937

Arbeider som billedkunstner og forfatter. Har Leiv's galleri med bilder og bøker på Knibestøl.

Utdannelse:

Studier i Oslo

Kveldskurs ved Statens håndverks- og kunstindustriskole 1963 og hospitant samme sted 1963 (SHKS) Kunstskolen i Trondheim 1972/73, Myren Grafikk 1979, Vossaskulen for bildande kunst 1989, Nutheim Malerskole 1969. Ca 2 år til sammen.

Diverse skriveseminarer og kurs:

Bl.a. Nordisk skribentseminar i Brekkestø 1989, Mjølbø i Sverige 1990, Struer (Danmark) 1992

Utstillinger:

Har deltatt på mange utstillinger i inn- og utland, bl.a: i Geneve, Paris, Slovenia og De Forente emirater.

Han har også hatt mange separatutstillinger.

Kvinesdal kommune laget en «total-utstilling» om og med Knibestøl i 2016

Kvinesdal kommunes kulturpris 1990

Omtaler:

Omtalt bl.a. i: "Who is Who in International Art" Lausanne, Sveits 1994/95

Egne utgivelser:

Knibestøl har gitt ut bøker, hefter, artikler og bidrag til antologier i perioden: 1993 - 2021

Utgivelsene innebefatter mest dikt, men også prosa. De fleste utgivelsene er på Setesdalsforlaget.

Eget program i NRK (Program 1) 1982 og i Radio Kvinesdal

Det er satt musikk til flere av diktene hans; blant annet Elvene (musikk: Sverre Eftestøl)

Soknepresten i Fjotland og Feda takker av

Av Merete Breimoen. Foto: Ove Larsen

19. september har Sverre Lied sine siste gudstjenester i menighetene i Kvinesdal. Fra 1. oktober er han sokneprest i Lyngdal.

Sverre Lied har vært sokneprest for Feda og Fjotland i 5 år, og vi har også vært sammen om en del gudstjenester i Kvinesdal Kirke.

Sverre har hatt hovedansvaret for konfirmantarbeidet, og jeg husker da han var ny prest hos oss og vi pratet om hvor vidt konfirmanter i Kvinesdal Kirke kunne oppholde seg på galleriet under gudstjenesten. Ikke alle likte at de satt der, men Sverres kommentar var at det passet helt fint, for da kunne han være i øyenhøyde med dem under prekenen! Og bedre svar kunne man ikke ønske seg!

Sverre: «Jeg er veldig takknemlig for årene jeg har hatt her, og ikke minst samarbeidet med kolleger og frivillige i menighetene. Vi har hatt en god «drive» i arbeidet.»

To ulike menigheter

Treklang: «Går det an å si noe om hva som kjennetegner menighetene i Feda og Fjotland?»

Sverre: «Feda og Fjotland har ca. samme medlemsmasse. På Feda bor folk ganske kompakt, mens i Fjotland bor folk spredt over et mye større geografisk område enn Feda.

Det som har gledet meg veldig mye i Feda Menighet er engasjementet på Huset! Det var vært mye gøy og en flott dynamikk med et slikt kombinert bedehus.

og menighetshus, og det legges store ressurser i akkurat dette.

Fjotland er annerledes og fungerer som et bygdesamfunn med stor oppslutning om det som skjer i kirken. Det som har gledet meg mye i Fjotland Menighet er familiene som kommer fast i gudstjenesten. Det er kjekt at det alltid er barn til stede og at mange av barna medvirker med ulike oppgaver i selve gudstjenesten. Og så vil jeg fremheve søndagsskolearbeidet som både kjekt og viktig!

Det er to menigheter med ulike forutsetninger og rammer. Mens bedehus og kirke på Feda fyller Huset med aktiviteter, har Fjotland Sokn kirken på Fjotland og et aktivt bedehus på Kvinlog.

Jeg håper arbeidet i begge Menig-

heter kan fortsette å utvikle seg, og jeg vil jo fortsette å følge litt med begge steder, selv om hovedfokuset flyttes til Lyngdal.»

Få oppleve å bli berørt

Treklang: «Hva er det spesielt du brenner for som prest, enten du er her eller i Lyngdal?»

Sverre: «Jeg brenner for at vi som menigheter skal oppleve vekst! Vi skal ikke bare drive med vedlikeholdsarbeid.

Evangeliet går frem i hele verden, unntatt Europa, og jeg brenner for at mennesker skal oppleve å bli berørt av Jesus, bli styrket og satt fri, at troen må komme til å bety noe for det enkelte menneske, at vi blir fornyet – og at nye

mennesker skal komme til tro.»

Treklang: «Som prest har du vel en ganske viktig posisjon og sitter med noen viktige nøkler til at ting skal kunne begynne å skje?»

Sverre: «Ja, og jeg tror faktisk det er ting på gang, og jeg håper det vil fortsette. Presten alene kan ikke gjøre alt. Derfor sier Bibelen også at vi som menighet har ulike oppgaver i forsamlingen. Spesielt er jeg takknemlig for bønnemennesker i menigheten – de er en nøkkel!

Slik sett er jeg ikke ferdig i Feda og Fjotland – det er ikke avsluttet. Men jeg fortsetter et annet sted, i Lyngdal, og vil brenne for de samme ting der. Men jeg kommer som sagt til å følge med her.»

Prest i Lyngdal

Treklang: «Du er bosatt i Lyngdal med din familie: Ragnhild og deres tre flotte sønner. Det må jo være stort å bli prest på hjemmebane!»

Sverre: «Ja, det er stort for meg!

Som familie har vi jo vært en del av Lyngdal menighet i mange år, og vår eldste sønn skal bli konfirmant neste år, så dette er noe vi gleder oss over.

Men jeg har ikke søkt meg vekk fra noe – jeg har søkt meg til noe. Det har vært fint å jobbe sammen med engasjerte frivillige og gode og dyktige kolleger. Jeg opplever at vi i staben har jobbet godt sammen, og at jeg har fått være del av et godt team disse årene.

Treklang: «Noe som kjennetegner deg, Sverre, i tillegg til at du har vært veldig hyggelig å jobbe sammen med, så må det være at du ikke har latt deg rive med av noen anledning, verken i bryllup eller begravelse eller noen type arrangement, hvor du har hatt ordet, uten at du har flettet Evangeliet inn i din tale, klart og tydelig omkring frelsen i Jesus, troen og livet med Ham i stort og smått.»

Sverre: «Jeg har hatt veldig stor glede av gudstjenestearbeidet – det har gitt meg mye. Mitt ønske er at Ordet skal vekke folk litt opp. Jeg tror at Ordet i seg

selv kan røre ved oss, tale inn i menneskers liv og skape noe.

Derfor er forkynnelse både vanskelig og spennende. Jeg prøver å lytte til Ordet og jeg ønsker at Ordet skal få tale og ikke alle mine meninger.

Jeg fikk en gang et bilde av biskopen som viser gutten som står foran Jesus med fem brød og to fisk i fortellingen om underet som mettet fem tusen. Han holder fram det lille han har med forventning til Jesus. Det har vært et fint bilde å ha med seg som en bønn i tjenesten, at jeg kan bringe fram det lille jeg har, og så vil Han bruke det og velsigne det.»

Takk

Hjertelig takk til deg, Sverre, for fem flotte men også krevende år hos oss i alle tre menigheter, men selvfølgelig spesielt for tiden i Feda og Fjotland! Må Gud velsigne din tjeneste i Lyngdal og din familie på alle måter.

Gleden i Herren er min styrke

Tekst og foto: Sverre Elgvin Lied

Jeg treffer Anita Egeland hjemme i hagen hennes. I kjent stil er hun iført rosa t-skjorte og rosa støvler. «Dette er min hage-t-skjorte,» forteller hun.

«Når jeg tar på meg den, er det nesten som jeg tar på meg den åndelige rustningen. Jeg har alltid vært glad i rosa, men i senere år har fargen også fått en dypere betydning. Den er for meg symbol både på gleden i troen og på Guds omsorg.» Hun forteller at hagearbeidet for henne ikke bare er avkobling, men også en åndelig syssel. «Jeg opplever ofte Guds nærvær i hagen på ulike måter.»

Fant troen gjennom en kristen venninne

Anita vokste ikke opp i noen kristen familie, men fikk likevel kristentroen inn tidlig. I ungdomsårene opplevde hun det kristne miljøet som kjedelig og valgte å vende Gud ryggen. «Jeg ville ha mer fest og moro. Derfor har jeg også senere vært så opptatt av gleden i troen. Å være kristen er ikke kjedelig,» sier hun og ler. «'Gleden i Herren er min styrke' (Neh 8,10) ble tidlig et kjernebibelvers for meg.» Gjennom en kristen venninne fant Anita tilbake igjen til troen, og en bibelgruppe ble hennes viktigste kristne fellesskap over flere år. I denne gruppa fikk hun erfaring med målrettet forbønn for personer og situasjoner.

Det største bønnesvaret

Et av de største bønnesvarene var da

Anita Egeland i hagen med sin rosa t-skjorte.

hennes egen ektemann tok imot troen: «Tommy vekket meg en natt i 1999 og spurte om vi kunne be sammen. Han tok imot Jesus den natten. Da hadde han kjent lenge på at Gud kalte på ham. Det var veldig sterkt.»

Bønnelogg

Gjennom årenes løp har Anita ført logg over personer de har bedt for, og når hun blir tilbake, har det blitt mange bønnesvar. «I perioder har det vært strukturert med lister med personer og bønneemner. Andre perioder har det vært for krevende. Men jeg har alltid opplevd at Gud er like glad i meg uav-

hengig av hvor mye jeg ber.

Selv om Anita har opplevd mange bønnesvar, betyr det på ingen måte at den åndelige reisen kun har vært i medvind. Hun har opplevd motgang, blant annet gjennom sykdom i lengre perioder. For tiden har hun diagnosen ME og må porsjonere ut kreftene. Det tøffeste var likevel da mannen, Tommy, fikk kreft, som endte med at han døde i oktober 2019.

Jeg opplever Guds omsorg

«Savnet er kanskje enda større nå enn rett etter at Tommy gikk bort. Samtidig opplever jeg ikke å være alene. Jeg

Denne flotte steintrappa finner du i hagen til Anita.

opplever Guds omsorg veldig sterkt, og det er en gave jeg får ta imot. Selv om jeg kjenner på savn, fokuserer jeg mer på de gode minnene og takknemligheten for at han er hjemme i himmelen.»

Opplevelsen av motgang, sykdom og begrensning har også gjort noe med livsperspektivet: «Jeg har lært å verdsette mer den stille freden som bare Gud kan gi. Og så opplever jeg Guds omsorg i det at folk virkelig stiller opp. Noen ganger er det ydmykende å måtte ta imot hjelp, men samtidig blir jeg overveldet av takknemlighet. Det bor så mye godt i folk, og de setter pris på å kunne hjelpe. Jeg merker iblant også Guds omsorg i form av bønnesvar som jeg egentlig ikke har bedt om, men kanskje bare tenkt. Det var blant annet sterkt første året etter Tommy døde. Da ba jeg ikke så mye konkret, men jeg husker at jeg tenkte at jeg hadde lyst på en rosa hortensia. Og jeg fikk fem rosa hortensiaer den sommeren! Gud kan gi oss mer enn vi ber om. Han hører tankene og vet hva vi ønsker. Som det står i Sal 37,4: «Ha din

Hagegleden har etter hvert utviklet seg til en større visjon: At hagen kan være en bønnehage også for andre.

lyst og glede i Herren, så gir han deg det ditt hjerte ber om.» Om man legger livet i Guds hender og har gleden i ham, så viser han omsorg – det jeg har erfart.»

Hagearbeidet gir energi

I erfaringer av sykdom og begrensning har Anita stadig opplevd at hagearbeidet har gitt henne energi og helse. Og hagegleden har etter hvert utviklet seg til en større visjon: At hagen kan være en bønnehage også for andre: Et sted der folk kan søke og kjenne Guds nærvær. Anita har hatt flere bønnvandring i hagen, og har en visjon om at hagen skal få være et åpent sted der folk kan komme og vandre omkring på egen hånd. Det er også planer om å få bygget et bønnekapell etter hvert.

God erfaring med ferdigskrevne bøtter

Jeg spør Anita om hun har noen

tips å gi til de som synes det kan være vanskelig å be. «Bare begynn å snakke til Gud som du ville snakke til en god venn. Du trenger ikke kunne formulere fine bøtter eller forstå alle teologiske prinsipper. Den som ber får, og den som leter finner.» Hun anbefaler å skrive ned bønnesvar, og har også god erfaring med å bruke ferdigskrevne bøtter: «Da jeg var syk og syntes det var vanskelig å finne ord, begynte jeg litt med ferdigskrevne tidebøtter. Da kan jeg be selv om hodet er tomt og selv om jeg ikke alltid er helt tilstede.

Jeg opplever det godt å ha rutine på bønnen, selv om den åndelige opplevelsen ikke alltid er like sterk. Men kan hvile i at Gud er tilstede likevel. Og så er jo hagen et godt sted for meg å be. Jeg opplever at Gud vandrer rundt med meg i hagen, og gir meg påfyll for både kropp og sjel.»

Sauesjå 2021 – Mat, lopper og auksjon på Menighetssenteret

Det er i år rekordmange lopper på Menighetssenterets loppemarked. Det finner sted lørdag 18. september under Sauesjå i Kvinesdal.

- Ordninga med at folk kan levere lopper 24/7 i garasjen vår, fungerer fantastisk, seier Åse Skiftun.

- Med ny garasje har vi enda betre plass - og etter kvart forstår folk at dei berre kan sette frå seg ting der som dei ikkje treng, men som er for gode til å kastast. Mange gonger i veka finn vi nye ting ståande. Vi kan køyre dei ned til Menighetssenteret når det passar oss.

Vi tar imot alt

På spørsmål om kva ting som blir tatt imot, er svaret: Vi tek i prinsippet imot alt unntatt større møbler. Som Kåre

Håland, leder for auksjonen for Lions i mange år sa: «Det som er søppel for nokon, er ein skatt for andre». Vi opplever at vi er under gjenbruksbutikkane i «næringskjeda», men vi har nesten aldri opplevd at folk har brukt oss som «søppelkasse». Tinga som vi får, er for det aller meste brukbare. Noko treng kanskje bere ein liten «oppshining».

Auksjon.

Vår erfarne auksjonarius, Sigmund Oksefjell, kan love godbitar til auksjonen av utvalde lopper kl.12 – blant anna eit bord med «menneskeføter» frå gamle

Laxen. Auksjonen vil gå føre seg utan-dørs, så sant veret tillèt det.

Servering

Det blir elles matservering på senteret som vanleg, seier styreleiar Leiv Gunnar Skiftun. Vi vil ha komper og lapskaus som tidlegare år og vi arbeider for å få til det tradisjonelle kakebordet i ein eller annan form. Så håper vi jo på finver, så folk kan sitje både ute og inne.

Smittevern

- Mange er redde for smitte framleis, kva vil de seie til dei?

Smittevernopplegget på loppemarknaden i fjor fungerte greitt, vi kjører det same i år, seier Åse, elles følgjer vi dei retningslinjene som er denne dagen.

Det same gjeld serveringa, det vil bli gått gjennom rutinar og opplegg på førehand med spesiell tanke på dette.

Hva er diakoni?

Av Frank Arne Hammerø

Diakoni er en viktig del av det å være kirke. Diakoni handler om mye mer enn å besøke mennesker, lage mat til de som er sultne, eller samtale med de ensomme.

Diakoni handler om å bygge og styrke menneskelige relasjoner og fellesskap, og å hjelpe hverandre til å oppdage og se både egne og andres bidrag inn i dette fellesskapet. Det handler ikke bare om ord, men om handling. Det er å ta Guds budskap om Hans grenseløse kjærlighet til oss, og gjøre det om til noe konkret.

Og da handler det ikke om at de sterke hjelper de svake. For hvem er vel den sterke og hvem er den svake? Vi har alle våre styrker og vi har alle våre svakheter.

Vi er satt til å hjelpe hverandre

Vi er alle satt til å hjelpe hverandre på forskjellige måter, og vi har alle noe å bidra med. I en sang som synges ofte i Tro og Lys, som er et gudstjenestefellesskap for mennesker med funksjonshemming, så synges det: «Vi er blomster i Guds hage, vi er store vi er små. Sammen sterke, sammen svake og vi deler livet nå, i den store, store hagen som Guds sol vil skinne på.»

Vi har alle noe vi strever med og som vi ikke får til, og da har vi alle noe å bidra med.

Gud har elsket oss først

Diakoni handler om at Gud har elsket oss først, og derfor kan vi dele den kjærligheten med hverandre og med skaper-

verket. Fordi diakoni handler ikke om å besøke mennesker, lage mat, eller snakke med folk, men det handler om å ta på alvor at vi alle er skapt i Guds bilde.

Alle har en plass i fellesskapet

I en sang som skal synges i konfirmasjonsgudstjenestene denne høsten, så

synges det: «Som å komme hjem. Et hus som ønsker meg. Jeg søkte meg frem, og fant min plass hos deg. Hos dine skal jeg nå få fylle ut min del. Og vite at jeg trengs så din menighet blir hel.»

Vi har alle en plass i dette fellesskapet, og vi har alle noe å bidra med og å komme med. Når vi ikke deltar i fellesskapet, så er det ikke bare et tap for enkeltmennesket, men for hele fellesskapet. Menigheten er ikke komplett før alle er til stede.

Å være til stede

Å være til stede kan man gjøre på flere måter, og diakoni er derfor også å tilrettelegge for fellesskap.

Så hvordan ser et godt fellesskap ut? Bli med og realisere det!

Takk for gaven til diakoniarbeidet

I midten av dette bladet er det stiftet inn en giro til diakoniarbeidet i menighetene. Dette går til å dekke lønnskostnadene til diakon Frank Arne Hammerø. Menighetene i Kvinesdal, Fjotland og Feda skal samlet dekke inn kr 186.000 i innværende år. Da er vi takknemlig for alle som vil være med å støtte opp under dette viktige arbeidet. På side 4 i dette bladet er det en blankett dersom du har lyst å bli fast giver til diakoniarbeidet. Takk for din støtte.

Per Øistein Rogstad

Satsing på diakoni

Kirken i Kvinesdal ønsker å tjene folket i bygda. Diakoni er kirkenes omsorgstjeneste. Her har diakonen vår, Frank Arne Hammerø, en viktig lederoppgave. Målsætningen er å gi et tilbud «for heile mennesket» i samarbeid med enkeltpersoner, kommune, lag og foreninger.

Diakonstillingen er et spleiselag mellom kommune og kirke. Menighetsrådene må hvert år samle inn over kr.185.000 til diakoniarbeidet – dette skal vi makte når vi drar lasset i lag! Hvis alle gir 250 kroner er vi i mål! Vi trenger at mange bidrar. Bruk vedlagte giro – eller enda bedre: Ta kontakt med kirkekontoret og meld deg som fast giver til diakoniarbeidet.

Bibelen sier: «La oss ikke bli trette mens vi gjør det gode.»

Gunn Elvebak
sokneprest

Sverre Elgvin Lied
sokneprest

Per Øistein Rogstad
kirkeverge

Gaver over kr. 500 imøntes til skattefradrag.

Alterlysestakene i Feda kirke

Tekst og foto: Ove Larsen

I Feda kirke er det to par store lysestaker i messing på alteret. Begge parene er fra den forrige kirken, fra 1600-tallet!

Det minste paret skal være kjøpt i år 1608. i en beskrivelse fra 1696 ble de betegnet som «gamle og brudne».

Siden er de blitt loddet og bruddene er synlige ennå! De «nyeste» og største stakene ble gitt til kirken av sogneprest Peder Godtzen i år 1699.

Stått i kirken siden 1802

Begge par lysestaker ble med over i den nye kirka som ble innviet i 1802. De har i alle år siden blitt brukt under gudstjenester og kirkelige handlinger i

Alteret med lysestakene pyntet til søndagsgudstjeneste i august 2021.

Feda kirke. I tidligere tider ble det brukt talglys i de to minste stakene og vokslys i de to største. I dag brukes hvite lys av ren stearin i alle fire stakene, men med ulik tykkelse.

Symbol for Kristi nærvær

Brennende alterlys i kirka symboliserer Kristi nærvær i menigheten. Det brukes kun hvite lys. Det er vanligst med to alterlys og de kan da også symbolisere

Et nærbilde av den ene store og den ene lille lysestaken som har hatt plass på alteret siden dagens kirke ble innviet i 1802.

Guds Ord som lov og evangelium.

I en del kirker, som på Feda, er det fire alterlys. De kan da symbolisere de fire evangelistene og de fire verdenshjørner.

Serie om kirkeinventar

Framover vil Treklang løfte fram noen interessante gjenstander fra kirkene våre. I forrige nummer hadde vi en artikkel om "Skriften på veggen" i Fjotland kyrkje.

BANKEN
Kvinesdal Sparebank

Betal strømprisen, 10 sekunder

Nyhet!
Ny og bedre mobilbank.

**Mindre bank
- mer tid**

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank. Like trygt - bare enklere bank.

En alliansebank i eika.

**Vi støtter
menighetsbladet
TREKLANG**

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

Flekkefjord Sparebank

Lister
begravelsesbyrå

*Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp*

**Vakttелефон
489 55 200**
Eilif Sandvand Galdal
91880109
Oddvard Galdal
95974136
www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as
www.sorlandsstein.no
Gravmonumenter
nye steiner, omslippe,
navnetilføyelse, oppussing

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ

FLEKKEFJORD

**INGEN EIER
ANDRES SORG**

VAKTTTELEFON HELE DØGNET:
900 98 006

WWW.LANDES.NO
BROGATEN 48, 4400 FLEKKEFJORD

 /LANDESBEGRAVELSESBYRA

**Treland
Begravelsesbyrå**

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinedal
Tlf 383 50 700/95050700

**Annonse i
Treklang?**

Ta kontakt for avtale.

E-post:
post@kvinesdal.kirken.no
eller telefon 38602008

Tanker fra stabburstrappa

Vi har vel alle ein eller fleire kommodar i bustadane våre! Store og små skuffer med plass til utruleg mye. Dei fleste kommodane står der ikkje berre for syns skuld, det er praktisk å ha ulike saker og ting der. Men du kor rotete det kan bli i slike skuffer! Står i tillegg skuffene meir eller mindre halvopne, så er ofte kaoset fullkome.

Ein gong for lenge sidan arbeidde eg med bibliotek-teneste for eldre og psykisk utviklingshemma. Eg hadde blant anna rundar med bok-kassane mine med tilbod om lån på kvart einaste rom på «heimane». Kvar gong eg

opna ei ny dør, møtte eg eit nytt menneske, ein ny roman, så å seie. Ikkje alle ville/orka lese bøker, men ein liten eller litt lengre prat, sette dei fleste pris på.

Eg lærde meg at skulle eg kunne ha denne jobben, måtte eg la kvar brukar ha si eiga skuff i «jobb-kommoden» min. Eg opna «skuffa» når eg gjekk inn på romma og lukka ho att etterpå – før eg opna neste. På denne måten drog eg ikkje alt med meg heim, samtidig som kvar einskild brukar var der - i jobbkommoden min.

Har gått og tenkt på dette i sommar; kanskje vi må rydde

litt i livskommodane våre? Ta oss tid til å opne dei ulike skuffene, sjå etter kva som kan kastast og kva vi må ta vare på. Kanskje til og med få hjelp av vår Himmelske Far til å reingjere; tørke bort gammalt støv og luft. La han hjelpe deg å lukke skuffene - til du treng å opne dei neste gong.

Kva heiter skuffene i din livskommode? Livet kan bli slitsamt og uoversiktleg dersom alle erfaringar ligg synlege til ei kvar tid, det kan

vere både sorg og glede. **La oss bruke litt tid på å sjekke at det berre er skuffa som heiter «I dag» som er open!** Ha ein god haust.

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

Etter fem år som sokneprest i Fjotland og Feda takkes Sverre Elgvin Lied av 19. september. 1. oktober starter han som sokneprest i Lyngdal menighet. Vi ønsker ham lykke til i den nye jobben, og takker for den gode tjenesten han har utført. Han er tydelig på at han ikke søker seg bort fra Kvinesdal, men søker seg til Lyngdal hvor familien er bosatt.

Dermed blir det klart for enda et presteskifte, knapt ett år etter at Leiv Gunnar

Skiftun sluttet som sokneprest etter mer enn 25 års tjeneste. Gunn Elvebakk som overtok stafettpinnen har kommet godt inn i menighet og kirkestab.

I skrivende stund er det enda ikke tilsatt etterfølger etter Sverre Lied, men da søknadsfristen gikk ut 1. august var det kun en søker: Dag Arnulf Kvarstein (59) fra Kristiansand.

Han har det siste 10-året arbeidet som rådgiver ved Agder og Telemark bispe-

dømmekontor i Kristiansand. Hans far var prest og prost i Lyngdal til han gikk av med pensjon på 90-tallet. Dag har utdannet seg til prest i voksen alder, og stillingen i Fjotland og Feda blir i så fall hans første faste prestestilling. Tidligere har han arbeidet som journalist i blant annet Fædrelandsvennen, NRK og TV2.

Tilsettingsmøtet i bispe-

dømmerådet (organet som tilsetter prester) er 6. september. Det vil dermed være avklart når dette leses. Det blir spennende å følge med.

Per Øisten Rogstad

Sentertanker

Da er tiden inne for å tenke litt igjen. Jeg har tenkt masse i sommer. Men når jeg skal sette ord på tankene, og vet at du skal lese dem, se da er det en helt annen sak. Jeg har tenkt mye på jobben min ved Kvinesdal menighets-senter. Jeg har tenkt masse på deg som jeg møter og har møtt i denne jobben så langt. Både du som er gjest, frivillig medarbeider, støttespiller ellers, du som jeg kun har hørt stemmen til via telefonen, deg jeg har møtt ellers i en eller annen sammenheng, eller du som jobber i etasjen «over meg», noen taster også feil telefonnummer og har havnet hos meg. Dere jeg har nevnt her, utgjør en ganske så stor gruppe mennesker. Når jeg tenker videre på den verdien hver og en av dere har, så handler det om ganske så store verdier. Hvordan føler du at du blir møtt når du tar kontakt med menighets-senteret.

Mitt ønske er at menighetssenteret skal stå i stil med sitt motto «For heile mennesket». Jeg syns det er et fantastisk motto, som gir meg som jobber her en fantastisk mulighet til å ønske «Velkommen i fellesskapet» som jeg legger til som mitt motto. Jeg har et

**Velkommen til
Sparebanken Sør
i Kvinesdal**

Nesgata 9

SPAREBANKEN SØR

varmt ønske om at Kvinesdal menighets-senter skal være et godt sted å møtes, et sted der du føler deg velkommen og verdsatt, både som frivillig medarbeider og som menneske generelt. Har du lyst til å prøve ut dette fellesskapet på en eller annen måte så er terskelen lav, og behovet for medarbeidere stort, tror jeg våger å si det sånn at «Her er det plass for alle, her er en åpen dør» som det ble sunget på åpningsfesten. Og så har jeg en tanke om at du finnes, du som har lyst til å være en del av fellesskapet, og som har lyst til å bidra på en eller annen måte. Jeg sier det sånn: «Jeg vet at du finnes, men jeg vet ikke hvor». Nå vet du i hvert fall at menighetssenteret har bruk for deg! «Velkommen i fellesskapet

Torhild Meland

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Dekkservice Kvinesdal AS	38357042
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Hunsbedt Bil AS	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvina Fotosenter	38350147
Kvinesdal Blomster	
& Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Bolli - hage, skog og verksted	38351700
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Picasso Frisørsalaong	38355155
Reiersen Invest	41691116
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Smula Bakeriutvalg	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland	
Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

19. september

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste.
Elvebakk

11:00 Fjotland kyrkje

Gudstjeneste. Avskjed
med Sverre E. Lied.

19:00 Feda kyrkje

Gudstjeneste. Avskjed
med Sverre E. Lied.

26. september

11:00 Feda kirke

Familiegudstjeneste.
Anders Mathias Larsen
Menighetssmøte

3. oktober

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

11:00 Fjotland kyrkje

Familiegudstjeneste.

10. oktober

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

17. oktober

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste.
Elvebakk

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste.

24. oktober

11:00 Fjotland kyrkje

Gudstjeneste.

19:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste.

31. oktober

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste.

7. november

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

11:00 Fjotland kyrkje

Gudstjeneste.

14. november

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

19:00 Feda kirke

Gudstjeneste. Elvebakk

21. november

11:00 Fjotland kyrkje

Familiegudstjeneste.

19:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste.

28. november

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste.
Elvebakk

Det kan bli endringer som følge av restriksjoner.
Følg med i Avisen Agder og på nettsiden: www.kvinesdal.kirken.no

19:00 Feda kirke

Lysmesse.

2. desember

16:30 Feda kirke

Adventsgudstjeneste med
Supertorsdag

5. desember

17:00 Fjotland kyrkje

Lysmesse.

19:00 Kvinesdal kirke

Lysmesse. Elvebakk

10. desember

Kl 18:00 Netlandsnes
kapell

Adventsamling.

11. desember

Kl 20:00 Kvinesdal kirke

Ungdomsgudstjeneste

12. desember

Ingen gudstjeneste

19. desember

16:00 Kvinesdal kirke

Synge jula inn

16:00 Fjotland kyrkje

Synge jula inn

16:00 Feda kirke

Synge jula inn

24. desember

14:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste for store og
små

14:30 og 16:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste for store og
små.

16:00 Feda kirke

Gudstjeneste for store og
små.

25. desember

12:00 Kvinesdal kirke

Høytidsgudstjeneste

12:00 Fjotland kyrkje

Høgtidsgudsteneste

26. desember

11:00 Feda kirke

Høytidsgudstjeneste

11:00 Netlandsnes kapell

Høgtidsgudsteneste

31. desember

23:00 Feda kirke

MIdnattsgudstjeneste

23:00 Kvinesdal kirke

MIdnattsgudstjeneste

Livets gang

Døpte

KVINESDAL KIRKE

Othilie Jerstad
Penny Elisabeth Egenes
Levi Røynestad
Marie Rostøl Stokkeland
Angelica Kvinlaug Stokke-
keivåg
Mille Marie Løland Bik-
tjørn
Vegar Stenly Vatland
Johansen
Mille Syvertsen
Sigfrid Fonnes Vikebø
Ylva Visland

FEDA

Ola Mjelde Hagevold
Per Mjelde Hagevold

FJOTLAND

Yennefer Ravndal
Storm Tobias Wahl Eike-
land
Viljam Eftestøl-Lunde

VIGDE

KVINESDAL

Tobias Sørensen og
Nathalie Lindeland
Adrian Sundsvik Aanen-
sen og Hanne Erfjord
Joakim André Skardal og
Maren Lie

FEDA

Morten Jensen og
Ida Monsen
Harald Gustav Larsen og
Randi Kristine Larsen

DØDE

KVINESDAL

Jenny Risnes
Margrethe Elisabeth
Tollefsen
Inge Johannes Johnsen
Egil Røynestad
Jan Lauritz Pedersen
Bjarne Tronstad
Anny Nerheim
Ingvar Landsnes
Ingrid Lervik

Kjell Magne Sinnes

Åge Sindland

FEDA

Alma Sofie Hansen
Olav Egil Meland
Einar Bernt Larsson-Fedde

FJOTLAND

Toni Walther Førlandsås
Sofie Seland
Olav Kaspersen

Nytt felleskirkelig ungdomsarbeid

Koronapandemien og smitteverntiltak har tvunget oss alle til å tenke nytt.

Punktet, som er ungdomsarbeidet i Kirken i Dalen, GZ, som er ungdomsarbeidet på bedehuset i Kvinesdal, og Ungdomskirken Kvinesdal, som er kirka sine ungdomsgudstjeneter, har bestemt seg for å samarbeide om å drive ungdomsarbeid. Lørdag 21. august ble første fellesmøte for ungdom

arrangert på det nye bedehuset på Øvre Egeland! Musikk, leker, konkurranser, og en flott andakt fra Danny, nyan-satt ungdomsarbeider i Kirken i Dalen, gjorde dette til en oppbyggelig og morsom kveld.

Det vil bli arrangert slike samlinger hver lørdag utover høsten enten i kirka, på bedehuset eller i Kirken i Dalen. Følg aktivitetene på Instagram eller Facebook for oppdateringer!

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda. Menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:

Sverre Elgvin Lied, Åse Paulsen Skiftun, Merete Breimoen og Per Øistein Rogstad (redaktør og layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

Bankkontoer

Menighetsbladet Treklang: 3080.20.86314

Kvinesdal Menighetssenter:

3080.30.42426

Kvinesdal menighet: 3080.30.36728

Feda Bedehus og Kirketun: 3030.33.96493

Feda menighet: 3000.27.23774

Fjotland kyrkjelyd: 3080.30.36736

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Gunn Elvebakk 41571356

Sokneprest Sverre Elgvin Lied 98627711

Diakon Frank Arne Hammerø 41047176

Adm. sekretær Turid Nedland 45631513

Konsulent Sylvi Vatland 45632339

Organist Ådne Svalastog

Organist Ilze Jaunzeme

Trosopplærer Cathrine Rafoss Aagedal

Kirketjener Merete Breimoen

Kirketjener Vigdis Tveit Dugan,

Kirketjener Tom John Versland

Kirkegårdsarbeider Djoerd van Kammen

Kirkegårdsarbeider

Menighetssenter, 38355882

Daglig leder Torhild Meland 97150861

Ådne og Geir bytter tilbake

Tekst og foto: Per Øistein Rogstad

Fra høsten 2020 til våren 2021 gjennomførte Ådne Svalastog og Geir Kalleberg en jobbutveksling som organister i Flekkefjord og Fjotland og Feda.

Ådne er ansatt i Kvinesdal kirkelige fellesråd med Feda og Fjotland menigheter som hovedansvar, mens Geir er organist i Flekkefjord. Fra høsten 2020 til sommeren 2021 byttet de jobb. Menighetene i Kvinesdal fikk bli bedre kjent med Geir Kalleberg, og Flekkefjord hadde Ådne Svalastog i tjeneste hos seg. Geir og Ådne er to meget dyktige og erfarne organister.

Tid til å skrive arrangementer

Jobbutvekslingen kom i stand fordi Geir ville ha litt mer tid til å arbeide med et prosjekt med korarrangementer for 3-stemte blandakor. Ådne fikk mulighet til å ha full stilling som Flekkefjords organist. Det ble et annerledes år enn det begge hadde tenkt. Koronasituasjonen gjorde at oppgaver og ansvar ikke ble som planlagt. Likevel fikk mange glede seg over møtet med en ny og spennende kirkemusiker. Både Geir og Ådne er dyktige musikere med mange kvaliteter.

- Hvordan gikk det med Geir sitt prosjekt med kornoter?

- Det kommer sannsynligvis et hefte ut om ikke lenge. Det er inne til godkjenning hos rettighetshavere, og det håper vi skal gå fint.

Vi takker Geir for flott innsats for menighetene i Kvinesdal i det året som har

Etter ett år som vikar i Fjotland og Feda bytter Geir Kalleberg (t.v.) arbeidsplass med Ådne Svalastog (t.h.) igjen. Ådne Svalastog er dermed igjen på plass i Feda og Fjotland .

gått, og ønsker ham alt godt i arbeidet i Flekkefjord. Arrangementene som han nå gir ut, vil helt sikkert være til nytte og glede for mange kor og dirigenter.

Fått et større kontaktnett

Ådne er på plass i Kvinesdal igjen og klar for å gjøre en innsats for menighetene i Kvinesdal.

- Jeg satte pris på denne muligheten til å få jobbutveksling med Flekkefjord. Det har vært en berikelse. Jeg har kommet nærmere Geir som kollega, og jeg har blitt bedre kjent i regionen. Det har

også gitt meg et større kontaktnett, forteller Ådne Svalastog.

Ådne Svalastog var igjen på plass på orgelkrakken i Fjotland og Feda fra midten av august.

Han er også utdannet landskapsarkitekt, og har tidligere tegnet den nye minnelunden i Kvinesdal. Siden blant annet Flekkefjord Menighetskor lå nede dette året på grunn av pandemien, fikk han mulighet til å bruke litt tid på tegning i Flekkefjord også.